

WYPEŁNIA UCZEŃ

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Kod ucznia

--	--	--

**Próbna matura z WSiP
Styczeń 2019**

**Egzamin maturalny z języka polskiego
dla klasy 3 liceum ogólnokształcącego i klasy 4 technikum
Poziom podstawowy**

Informacje dla ucznia

1. Sprawdź, czy zestaw egzaminacyjny zawiera 14 stron. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
2. Na tej stronie i na karcie odpowiedzi wpisz swój PESEL i kod.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania.
4. Rozwiązania zadań zapisz długopisem lub piórem. Nie używaj korektora.
5. Rozwiązania zadań zapisz czytelnie i starannie w wyznaczonych miejscach. Pomyłki przekreśl.
6. Redagując wypowiedzi pisemne, możesz wykorzystać brudnopis. Zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
7. Na rozwiązanie wszystkich zadań masz 170 minut.
8. Za poprawne rozwiązanie wszystkich zadań możesz uzyskać 70 punktów (część testowa – 20 punktów, wypracowanie – 50 punktów).

Powodzenia!

Przeczytaj uważnie teksty, a następnie wykonaj zadania umieszczone pod nimi. Odpowiadaj **tylko na podstawie tekstów** i **tylko własnymi słowami** – chyba że w zadaniu polecono inaczej. Udzielaj tyłu odpowiedzi, o ile cię poproszono.

Tekst do zadań 1.–6.

Adam Zagajewski¹

Poezja jest niemodna

Poezja jest najmniej techniczną ze sztuk, bierze się nie z warsztatu, nie z teorii, nie z nauki (choć, dodajmy, wykształcenie nikomu nie zaszkodzi, nawet poecie), tylko z nie dającego² się przewidzieć ani zaplanować poruszenia umysłu i serca [...]. Dlatego poeci nie znają samych siebie, często żyją w niepewności, czekając cierpliwie na godzinę, kiedy otworzą się bramy języka.

Nie wiemy, czym jest poezja, chociaż napisano o niej tysiące tomów, które możemy znaleźć we wszystkich większych bibliotekach. Każde pokolenie stwarza własną wizję poezji – chociaż zarazem dochowuje wierności pewnym tradycyjnym formom, nie zrywając ciągłości procesu, który zaczął się jeszcze przed Homerem i trwa do naszych czasów, do Antonio Machado³ i Zbigniewa Herberta, i dalej. [...]

W dzisiejszym świecie wszyscy chcą mówić tylko o zbiorowości i o polityce, i jest to z pewnością ważne. Ale przecież istnieje też pojedyncza dusza ze swoimi troskami, ze swoją radością, ze swoimi rytuałami, ze swoją nadzieją, wiarą, z olśnieniem, którego czasem doznajemy. Rozprawiamy o klasach i warstwach społecznych, lecz na co dzień żyjemy nie w kolektywie, tylko w samotności. Nie wiemy, co zrobić z chwilą epifanii⁴, nie potrafimy jej utrwalić. [...]

Nietrudno zauważyć, że jesteśmy w momencie mało sprzyjającym poezji. Ktoś, kto od czasu do czasu bierze udział w jednym z licznych festiwali poetyckich w Europie, obojętnie w jakim kraju, nie może nie spostrzec, że systematycznie topnieje publiczność wieczorów autorskich. Poezja jest niemodna, modne są grube powieści kryminalne, biografie tyranów, amerykańskie filmy i brytyjskie seriale telewizyjne. Polityka jest modna. Moda jest modna. Modne są relacje, niemodna jest substancja. [...] Modne są rowery i hulajnogi, maraton i półmaraton, nordic walking, niemodne jest zatrzymanie się pośrodku wiosennej łąki i zamyślenie. Bezruch, mówią lekarze, jest groźny dla zdrowia. Moment zamyślenia jest niebezpieczny dla zdrowia, trzeba biegać, trzeba uciekać przed sobą.

Kiedy miałem dwadzieścia kilka lat, pasjonowała mnie poezja krytyczna wobec systemu totalitarnego, jaki panował w moim kraju. Wtedy, w okresie burzy i naporu, powstały przyjaźnie i sojusze, które trwają do dzisiaj. Ale prawie wszyscy poeci, których wówczas połączył sprzeciw wobec niesprawiedliwości, przeszli długą drogę, odkryli też i inne kontynenty artystyczne.

Odkryliśmy dwoistość świata – z jednej strony wyobraźnia, z drugiej oporna realność listopadowego poranka, kiedy opadły już liście z drzew. Długo nie wiedziałem, co jest ważniejsze, czy to, co jest, czy też to, czego nie ma: ludzie jadący do pracy wczesnym rankiem, niewyspani mężczyźni czytający tłuste tytuły w sportowych gazetach, [...] i kobiety, które drzemały w autobusie – czy może raczej rzeczy ukryte, muzyka i księżyc, miasta, których już nie ma, obrazy dawnych i nowych mistrzów w muzeach. I potrzebowałem wielu lat, żeby zrozumieć, że – ponieważ żyjemy w wiecznej ambiwalencji⁵ – trzeba wziąć pod uwagę obie strony tego nierównego dualizmu, nie wolno zapomnieć o cierpieniu ludzi i zwierząt, o złu, które jest o wiele bardziej wytrwałe i przebiegłe niż marzenie.

¹ Adam Zagajewski (ur. 1945) – polski poeta, eseista, prozaik; tekst został wygłoszony podczas uroczystości nadania temu twórcy prestiżowej Nagrody Księżnej Asturii.

² Pisownia zgodna z oryginałem.

³ Antonio Machado (1875–1939) – poeta hiszpański.

⁴ epifania – niezwykle doznanie, olśnienie.

⁵ ambiwalencja – jednoczesne przeżywanie przeciwstawnych uczuć i pragnień.

Nie wolno zapomnieć o złu, o niesprawiedliwości, która wciąż zmienia kształt, o przemijaniu, ale także i o radości, o przeżyciach ekstatycznych, których nie przewidują opasłe podręczniki teorii politycznej czy socjologii.

Adam Zagajewski, *Poezja jest niemodna* (fragmenty), „Tygodnik Powszechny” 2017, <https://www.tygodnikpowszechny.pl/poezja-jest-niemodna-150497> [dostęp: 14.08.2018].

Zadanie 1. (0–1)

Dlaczego, zdaniem Adama Zagajewskiego, poezja jest dzisiaj niemodna? Wymień dwie przyczyny tego zjawiska. Nie cytuj.

Zadanie 2. (0–2)

a) Podaj imię i nazwisko autora oraz tytuł utworu, z którego pochodzi poniższy fragment, a także imię bohatera wypowiadającego te słowa.

Patrz, jak te myśli dobywam sam z siebie,
 Wcielam w słowa, one lecą,
 Rozsypują się po niebie,
 Toczą się, grają i świecą;
 Już dalekie, czuję jeszcze,
 Ich wdziękami się lubuję,
 Ich okrągłość dłonią czuję,
 Ich ruch myślą odgaduję:
 Kocham was, me dzieci wieszczę!
 Myśli moje! gwiazdy moje!
 Czucia moje! wichry moje!

Autor: _____ Tytuł: _____

Bohater: _____

b) Czy przedstawiona w pierwszym akapicie koncepcja tworzenia poezji jest zgodna z koncepcją sformułowaną w przywołanym cytacie? Uzasadnij odpowiedź.

Zadanie 3. (0–1)

Oceń prawdziwość podanych twierdzeń w odniesieniu do tekstu Adama Zagajewskiego. Zaznacz odpowiednio P (prawda) lub F (fałsz).

1.	Poezję na przestrzeni wieków współtworzyły tradycyjne wzorce i koncepcje nowoczesne.	P	F
2.	Najważniejszym obowiązkiem współczesnego poety jest skupienie się na problemach istotnych dla zbiorowości.	P	F
3.	Współczesny człowiek bywa bezradny wobec przeżyć doświadczanych w samotności, nie umie ich wyrazić.	P	F

Zadanie 4. (0–2)

Nazwij składniowy środek stylistyczny wykorzystany w czwartym akapicie i określ jego funkcję w wypowiedzi.

Nazwa: _____

Funkcja: _____

Zadanie 5. (0–1)

Jakie doświadczenie było udziałem poetów z pokolenia Adama Zagajewskiego? Na podstawie piątego akapitu wymień dwa etapy drogi, którą wspólnie przeszli.

Etap 1.: _____

Etap 2.: _____

Zadanie 6. (0–2)

Wskaż zdanie o zabarwieniu ironicznym, a następnie wyjaśnij, jakie współczesne zjawisko krytykuje w nim autor.

- A. „Nietrudno zauważyć, że jesteśmy w momencie mało sprzyjającym poezji”.
- B. „Moment zamyślenia jest niebezpieczny dla zdrowia, trzeba biegać, trzeba uciekać przed sobą”.
- C. „Nie wiemy, czym jest poezja, chociaż napisano o niej tysiące tomów, które możemy znaleźć we wszystkich większych bibliotekach”.
- D. „Odkryliśmy dwoistość świata – z jednej strony wyobraźnia, z drugiej oporna realność listopadowego poranka, kiedy opadły już liście z drzew”.

Wyjaśnienie:

Tekst do zadań 7.–12.

Mateusz Hohol, Łukasz Kwiatek

Dlaczego potrafimy się porozumiewać

„Zejdźmy więc i pomieszajmy tam ich język, aby jeden nie rozumiał drugiego!”. W ten sposób według Księgi Rodzaju Jahwe udaremnił budowę wieży Babel. Część językoznawców sądzi, że to „pomieszanie języków” wiąże się również z pomieszaniem sposobów myślenia, ponieważ wszyscy postrzegamy rzeczywistość przez pryzmat ojczystego języka. Hipoteza ta nazywana jest hipotezą Sapira-Whorfa (od nazwisk językoznawców Edwarda Sapira i Benjamin Lee Whorfa).

[...] Benjamin Lee Whorf stwierdził w 1936 r., że język [północnoamerykańskich Indian – dop. red.] Hopi pozbawiony jest określeń czasu, co interpretuje się niekiedy jako dowód na „uwięzienie” umysłów użytkowników tego języka w teraźniejszości. Dziś wiadomo, że doświadczenie tego, co „tu i teraz”, odgrywa szczególną rolę także w życiu innych wspólnot ludzkich [...]. Bez wątpienia – jak pisał Edward Sapir – „słownictwo jest bardzo czułym wskaźnikiem kultury”. Kultury z kolei wiążą się z unikalnymi sposobami myślenia. Uczenie się języka obcego albo przekład tekstu z jednego języka na drugi wymagają istnienia uniwersalnego gruntu porozumienia.

Amerykański językoznawca Noam Chomsky i jego zwolennicy twierdzą, że uniwersalnym gruntem wszystkich języków jest gramatyka. Rozumiana jest ona jako system reguł, których użycie pozwala na wygenerowanie, na podstawie słownika danego języka, nieskończonej liczby wyrażeń [...]. Zdaniem Chomsky'ego umysły wszystkich ludzi wyposażone są w wyspecjalizowany program gramatyczny, który możemy wyobrazić sobie na kształt programu komputerowego, umożliwiający przyswajanie języka. [...]

Postulat istnienia gramatyki uniwersalnej jest dziś mocno krytykowany. Nie wszystkich badaczy przekonuje samo porównywanie umysłu do programu komputerowego. [...] coraz częściej akcentuje się raczej związek umysłu z interakcjami, w jakie ciało ludzkie wchodzi ze środowiskiem fizycznym, społecznym i kulturowym [...].

Hipoteza istnienia językowych uniwersaliów wywodzi się od Gottfrieda Wilhelma Leibniza. Postulował on istnienie „alfabetu ludzkich myśli” – zbioru pojęć, „które są zrozumiałe same przez się i których kombinacje tworzą wszystkie pozostałe idee”. Anna Wierzbicka wraz ze swoimi współpracownikami z Australian National University w Canberze postanowiła w latach 70. zidentyfikować ten „alfabet”. Zaowocowało to wieloletnim programem badawczym, którego tezy sprawdzane są nieustannie na tak różniących się od siebie językach jak m.in.: chiński, japoński, afrykański język ewe, tajski, różne języki australijskie, samoaski, papuaski język kalam, angielski czy francuski.

Zgodnie z podstawowym założeniem programu Anny Wierzbickiej we wszystkich językach naturalnych znaleźć można wspólne jądro, na które składa się zbiór pojęć uniwersalnych. Nie znajdziemy wśród nich częstych „kandydatów” na językowe uniwersalia: kolorów czy emocji, takich jak „złość”, „smutek”, „radość”. Zdaniem Wierzbickiej we wszystkich językach spotkać można jednak 64 pojęcia, do których należą m.in.: „dobry”, „zły”, „dużo”, „mało”, „myśleć”, „widzieć”, „żyć”, „umrzeć”, czy też określenia czasu, takie jak „teraz”, „przed”, „po”. [...] Wierzbicka i jej współpracownicy określają ten uniwersalny alfabet jako „naturalny metajęzyk semantyczny”.

Wieża Babel [...] była przede wszystkim wieżą uniwersalnego systemu językowego. Wierzbicka podkreśla, że empiryczne badania, prowadzone na gruncie „naturalnego metajęzyka semantycznego”, pozwalają w pewnej mierze odbudować wieżę albo przynajmniej do niej powrócić. Identyfikacja wspólnego jądra umożliwia wydzielenie z każdego języka tzw. minijęzyka (np. minipolskiego czy miniangielskiego), który jest „wspólnym gruntem”. To właśnie dzięki niemu możemy poznać inne języki i kultury.

Mateusz Hohol, Łukasz Kwiatek, *Dlaczego potrafimy się porozumiewać* (fragmenty), „Tygodnik Powszechny”.
Wydanie specjalne, 25 kwietnia 2018 nr 1(6).

Zadanie 7. (0–1)

Sformułuj problem, który badali wymienieni w artykule językoznawcy.

Zadanie 8. (0–2)

Wyjaśnij znaczeniową i kompozycyjną funkcję nawiązania w tekście do biblijnej wieży Babel.

Funkcja znaczeniowa: _____

Funkcja kompozycyjna: _____

Zadanie 9. (0–1)

Sformułuj tezę, której słuszność miał potwierdzić przykład z języka Indian Hopi.

Zadanie 10. (0–2)

Wskaż zagadnienie, w zakresie którego występuje różnica zdań między Noamem Chomskim i Anną Wierzbicką, a następnie przedstaw stanowisko każdego z badaczy.

Zagadnienie: _____

Stanowisko	
Noam Chomsky	Anna Wierzbicka

Zadanie 11. (0–2)

a) Zaznacz poprawne dokończenie zdania.

Tekst został napisany stylem

A. potocznym. B. urzędowym. C. publicystycznym. D. popularnonaukowym.

b) Podaj dwie charakterystyczne cechy tego stylu występujące w artykule Mateusza Hohola i Łukasza Kwiatka.

Zadanie 12. (0–3)**Napisz streszczenie tekstu liczące 40–60 słów.**

Zadanie 13. (0–50)**Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie.**

Temat 1. Akceptować życie takim, jakie jest, czy spełniać śmiało marzenia, narażając się na bolesne rozczarowanie? Rozważ problem i uzasadnij swoje zdanie, odwołując się do fragmentu *Lorda Jima* Josepha Conrada oraz wybranych tekstów kultury. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.

Joseph Conrad

Lord Jim

Późnym wieczorem wszedłem do jego gabinetu, minawszy imponującą, ale pustą salę jadalną oświetloną bardzo skąpo. [...] Tylko jeden róg obszernego pokoju, róg, w którym stało biurko, był silnie oświetlony stojącą lampą o ciemnym kloszu, a reszta rozległego gabinetu gubiła się w niewyraźnym mroku, niby jaskinia. [...] Szklane gablotki zawierające zbiór motyli stały trzema długimi rzędami na małych cienkonogich stoliczkach. Jedna z tych gablotek, usunięta ze zwykłego miejsca, znajdowała się na biurku wśród podłużnych pasków papieru pokrytych drobnym pismem.

– Więc tak mnie pan widzi – tak – powiedział Stein. Jego ręka zawisała nad gablotką, gdzie wspaniały motyl rozpościerał samotnie ciemnobrązowe skrzydła o średnicy siedmiu cali albo więcej, z przedziwnymi białymi żyłkami i pysznym obramowaniem z żółtych plam. [...]

– Cudowny – szepnął i zdawał się zapominać o mej obecności. [...] – Cudowny! – powtórzył, spoglądając ku mnie w górę. – Niech pan patrzy! Piękno – to jeszcze nic – ale dokładność, harmonia. I takie kruche! I takie silne! I takie precyzyjne! Oto Przyroda – równowaga olbrzymich sił. Każda gwiazda jest taka – i każde źdźbło trawy so¹ – i potężny Kosmos w doskonałej równowadze wydaje – to. Ten cud; to arcydzieło Przyrody – wielkiego artysty. [...]

– Arcydzieło! A co pan powie o człowieku?

– Człowiek jest zdumiewający, ale arcydziełem nie jest – rzekł, utkwivszy oczy w szklanej skrzynce. – Może artysta był trochę szalony. Co? Jak pan myśli? Zdaje mi się czasami, że człowiek zjawiał się tam, gdzie go nie chcą, gdzie nie ma dla niego miejsca, bo jeżeli, to dlaczego chce całego miejsca? Czemu biega w kółko tu i tam, robi naokoło siebie wielki hałas, czemu rozprawia o gwiazdach, źdźbłom trawy przeszkadza?...

– Łowi motyle – podsunąłem w tym samym tonie. [...]
 – Chcemy na tak różne sposoby być – zaczął znowu. – Ten przepyszny motyl znajdzie kupkę nawozu i siedzi na niej spokojnie; ale człowiek na swojej kupce błota nigdy spokojnie nie wytrwa. Chce być to tym, to znów owym, chce być... – Podniósł rękę i opuścił ją. – Chce być świętym i chce być diabłem – a za każdym razem, co zamknie oczy, widzi siebie w bardzo udanej postaci – tak doskonałym, jakim nigdy być nie może... W marzeniu...

[...] – A ponieważ nie zawsze można zamykać oczy, przychodzi prawdziwe zmartwienie, ból serca – ból świata. Mówię panu, kochany przyjacielu, niemiło się przekonać, że człowiek nie może urzeczywistnić swego marzenia, bo sił ma za mało, albo za mało zdolności. *Ja!*²... A przez cały czas jest się takim udanym facetem! *Wie! Was! Gott im Himmel!*³ Jakże to może być? Cha, cha, cha! [...]

– Tak! Ta straszna rzecz jest bardzo zabawna. Człowiek, który się rodzi, wpada w marzenie jak się wpada do morza. Jeżeli usiłuje się wydostać w powietrze, jak robią niedoświadczeni – topi się, *nicht wahr?*⁴... Nie! mówię panu! Jedyne rozwiązanie, to niszczącemu żywiołowi się poddać i wysiłkami rąk i nóg sprawić, że głębokie, głębokie morze człowieka utrzyma. Więc pan mnie pyta: jak być?

Podniósł głos z niezmierną siłą, jak gdyby czyjś podszept zesłał mu, tam w mroku, natchnienie.
 – Powiem panu! Na to jest także tylko jeden sposób. [...] W niszczącym żywiole zanurzyć się...
 – Mówił stłumionym głosem, nie patrząc na mnie, ujawszy twarz w obie dłonie. – To jedyna droga. Iść za marzeniem, i znowu iść za marzeniem – i tak – *ewig*⁵ – *usque ad finem*⁶...

Joseph Conrad, *Lord Jim*, przeł. Aniela Zagórska, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1978.

¹ *so* (niem.) – takie.

² *Ja!* (niem.) – Tak!

³ *Wie! Was! Gott im Himmel!* (niem.) – Co? Jak? Boże na niebie!

⁴ *nicht wahr?* (niem.) – Nieprawda?

⁵ *ewig* (niem.) – wiecznie, na zawsze.

⁶ *usque ad finem* (łac.) – aż do końca.

Temat 2. Zinterpretuj podany utwór. Postaw tezę interpretacyjną i uzasadnij ją. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 250 słów.

Witold Dąbrowski

Pamięć

Słowa są nowe,
 codziennie nowe,
 nowe roczniki słów poborowe.

Nic się nie zmienia
 czy coś się zmienia
 gdy nowe schodzą się pokolenia?
 Słowo wyłania się z gaworzenia –
 nauka mowy,
 próba chodzenia,
 próba sumienia,
 próba zdumienia.

Zdumienie –
 sosna za oknem – rośnie.
 Która to wiosna?
 Które przedwiośnie?
 Kłósi się żyto na nowe chleby
 i przedwczorajsze bochny czerstwieją.
 Cmentarzem nowe idą pogrzeby
 i nowe wdowy.
 Z nową nadzieją
 na nowe nowie¹ dzieciarnia patrzy.
 Nowe ordery z wolna śniedzieją.

Są nowe bronie, nowi wodzowie,
 o nowe groby świat jest bogatszy.
 Dzieciarnia patrzy na nowe nowie,
 ziemia się kręci.
 I nowi święci
 już na ołtarze są wydzwignięci.
 Nowe są słowa, rytmy i rymy,
 i tylko nigdy się nie powtarza
 ten tramwaj, którym wracasz z cmentarza –
 nowy jest wagon i motorniczy.
 My
 przychodzimy i odchodzimy
 i o łagodny wymiar pamięci
 w ostatnim słowie wszyscy prosimy.

Pamięć.
 I tylko ona się liczy.

Witold Dąbrowski, *Pamięć*, w: *Klasyka poezji polskiej: od średniowiecza do współczesności*,
 wybór i oprac. Marzena Baranowska, Rafał Sarna, Marcin Sendecki, Kalisz 2010.

¹ **nów** – faza Księżyca, podczas której znajduje się on między Ziemią a Słońcem i jest zwrócony ku Ziemi częścią nieoświetloną.

WYPRACOWANIE

na temat nr _____

BRUDNOPIS
(nie podlega ocenie)

KARTA ODPOWIEDZI

WYPEŁNIA UCZEŃ

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Kod ucznia

--	--	--

WYPEŁNIA NAUCZYCIEL

Zadania 1.–12.

Nr zad.	Liczba punktów			
	0	1	2	3
1	☐	☐		
2	☐	☐	☐	
3	☐	☐		
4	☐	☐	☐	
5	☐	☐		
6	☐	☐	☐	
7	☐	☐		
8	☐	☐	☐	
9	☐	☐		
10	☐	☐	☐	
11	☐	☐	☐	
12	☐	☐	☐	☐

Zadanie 13.

Temat

1

A. Sformułowanie stanowiska				
0	3	6		
☐	☐	☐		
B. Uzasadnienie stanowiska				
0	4	8	12	18
☐	☐	☐	☐	☐
C. Poprawność rzeczowa				
0	2	4		
☐	☐	☐		
D. Zamyśl kompozycyjny				
0	3	6		
☐	☐	☐		
E. Spójność lokalna				
0	1	2		
☐	☐	☐		
F. Styl tekstu				
0	2	4		
☐	☐	☐		
G. Poprawność językowa				
0	3	6		
☐	☐	☐		
H. Poprawność zapisu				
0	2	4		
☐	☐	☐		

Temat

2

A. Koncepcja interpretacyjna				
0	3	6	9	
☐	☐	☐	☐	
B. Uzasadnienie tezy interpretacyjnej				
0	5	10	15	
☐	☐	☐	☐	
C. Poprawność rzeczowa				
0	2	4		
☐	☐	☐		
D. Zamyśl kompozycyjny				
0	3	6		
☐	☐	☐		
E. Spójność lokalna				
0	1	2		
☐	☐	☐		
F. Styl tekstu				
0	2	4		
☐	☐	☐		
G. Poprawność językowa				
0	3	6		
☐	☐	☐		
H. Poprawność zapisu				
0	2	4		
☐	☐	☐		

SUMA PUNKTÓW: _____